

Ik wacht op je in de hemelse stad

Naar een artikel van Trudy Harris

De meeste mensen denken regelmatig aan het leven na de dood; de hemel en hoe het leven er na dit leven zal uitzien. Dat weet niemand precies, maar wij hebben wel de beloften van God en de beschrijvingen van de hemel in de Bijbel. Desalniettemin is de dood voor veel mensen een moeilijk onderwerp. Als verpleegster in een hospice heb ik wel het een en ander meegemaakt. Zo herinner ik me Johannes, een 89-jarige man die niet lang meer te leven had. Hij was bang voor de dood.

“Wat denkt u over de hemel?” vroeg hij mij met zwakke stem. Ik vertelde hem dat ik in God geloofde en daarom niet bang was voor de dood. “Jezus heeft de dood overwonnen en Zijn huis is de hemel. Omdat ik bij Hem hoor en in Hem geloof zal ik na dit leven bij Hem wonen.”

Maar Johannes was daar niet zo zeker van. Hij had gehoord van een oude man die zich uit alle macht probeerde te verzetten tegen de dood en voortdurend schreeuwde en vloekte omdat hij zich niet over durfde te geven.

“Waarom was die man zo bang?” wilde Johannes weten. Ik antwoordde hem dat Jezus ook wel de Vrededorst wordt genoemd en dat de man in kwestie de Vrededorst klaarblijkelijk niet kende en zich dus ook niet in het onbekende durfde te storten.

“Maar,” zo zei ik, “Een kind van God hoeft niet te vrezen. De Bijbel vertelt expliciet over het eeuwige leven en de hemelse stad. Als je in God gelooft neemt die je op in Zijn armen op het moment dat je sterft. Dan hoef je de reis niet alleen te maken.” Toen las ik hem voor uit de Bijbel over het nieuwe Jeruzalem, de hemelse stad die God voor ons heeft gemaakt. (Openbaring 21-22)

Daar zou hij over gaan denken.

Die week las Johannes een artikel over een interview met een man die tijdens het inbrengen van een pacemaker een bijna-doodervaring had gehad. Hij beschreef dat hij was meegevoerd naar een prachtige, adembenemende stad. De atmosfeer was gevuld met vrede en rust en er was hoegenaamd geen plaats voor het kwaad.

“Dat is net als wat je mij voorlas,” zei Johannes tegen me. “Dat zou ik ook wel willen. Hoe kan ik mij beter voorbereiden op wat er gaat komen?”

In stilte dankte ik God voor dit moment. God had de deur voor deze zoekende man wagenwijd opengezet. Ik vertelde hem over de kracht van het gebed en bad samen met Johannes dat God zich ook aan hem zou openbaren. Elke avond las ik hem een stukje voor uit de Bijbel.

Johannes stierf een week later met een rustige, serene glimlach op zijn gezicht. Zijn laatste woorden waren: “Zuster, ik wacht op je in de hemelse stad.”

